teggema. Päiwa paiste ei olle essi tulli, enge teeb ennegi lämmit n. pallawat maa poal, kui ta maa pale paistab, n. sedda lämmet, mes ümb n. kõige maitse asjade sissen on, ülles wirrotab ja õhtego ellawas teeb. Et maal ennesel omma espectawat lämmit on, mes õhtego wäljasundmist odab; se on sest tulla, et, kui ka keskkalwel kats külma asja tõist tõise külge hõrütas, nesamma eesmalt lämmis, pale se pallawas, n. wimate kumas ehk ellawa tullelegiga pallama lähwa. — Sepärrast woib siis kül uskuda, et päiw essi üts kõwwa, parraja walguse ga walgustedu ilmakaul on, n. et temma peal koik aastaega läbbi üllihilluse lilli heitsewa n. magausat haiso andwa, ja et ni kui siin ilman inimesse, — seal pühha enali ellawa, n. et seal nida kui wastsen Jerusalemin üttegi öö ei ka talwe ei olle, enge selge päiw ja üts iggawene rõmolik henguse päiw n. suur pühha on. Önnis Lutter on ka jo nisuggust tähhendanu; n. ei olle middagi mes Laid kelab lootmast, et meie essigi üktiskõrd kui engli siinna saasse tullema., et seal ennam, kui siin, Jummala armo immetegu woime tutta sada n. pühhast sõamest kitta.

Der Druck dieses Kalender-Anhanges wird erlaubt.
Torpat, am 8. December 1820.
C. W. Moritz, Censor.